

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 369

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

17 decembrie 2011

Număr de referință	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

II *Comunicări*

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2011/C 369/01	Acord Monetar între Uniunea Europeană și Principatul Andorra	1
---------------	--	---

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Consiliu

2011/C 369/02	Declarație politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative	14
2011/C 369/03	Declarație politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative	15
2011/C 369/04	Aviz în atenția persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/788/PESC a Consiliului, astfel cum a fost pusă în aplicare prin Decizia de punere în aplicare 2011/848/PESC a Consiliului	16

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 369/05	Aviz în atenția persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/639/PESC a Consiliului, astfel cum este pusă în aplicare prin Decizia de punere în aplicare 2011/847/PESC a Consiliului, și în Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului, astfel cum este pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1320/2011 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Belarusului	17
---------------	---	----

Comisia Europeană

2011/C 369/06	Rata de schimb a monedei euro	18
---------------	-------------------------------------	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII COMERCIALE COMUNE

Comisia Europeană

2011/C 369/07	Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de fosfor alb, denumit și fosfor elementar sau galben, originare din Kazahstan	19
---------------	--	----

Rectificări

2011/C 369/08	Rectificare la Comunicarea Comisiei în cadrul implementării Directivei 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (JO C 338, 18.11.2011)	25
---------------	---	----

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

ACORD MONETAR

între Uniunea Europeană și Principatul Andorra

(2011/C 369/01)

UNIUNEA EUROPEANĂ, reprezentată de Comisia Europeană,

și

PRINCIPATUL ANDORRA,

întrucât:

- (1) La 1 ianuarie 1999, moneda euro a înlocuit moneda națională a fiecăruia dintre statele membre care participă la cea de a treia etapă a uniunii economice și monetare, între care Spania și Franța, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998.
- (2) Înainte de încheierea prezentului acord, Principatul Andorra nu avea o monedă oficială și nu încheiase niciun acord monetar cu vreun stat membru sau vreă țară terță. Bancnotele și monedele spaniole și franceze aveau curs *de facto* în Andorra și au fost înlocuite de bancnote și monede euro începând de la 1 ianuarie 2002. De asemenea, Principatul Andorra a emis câteva monede diner de colecție.
- (3) În conformitate cu prezentul acord monetar, euro este moneda oficială a Principatului Andorra. Prin urmare, Principatul Andorra are dreptul de a emite monede euro și obligația de a da curs legal bancnotelor și monedelor euro emise de Eurosistem și de statele membre care au adoptat moneda euro. Principatul Andorra trebuie să asigure faptul că normele Uniunii Europene privind bancnotele și monedele euro – inclusiv normele referitoare la protecția monedei euro împotriva falsificării – se aplică pe teritoriul său.
- (4) Principatul Andorra dispune de un sector bancar important, care funcționează în strânsă legătură cu cel din zona euro. În consecință, pentru a asigura îmbunătățirea egalității de tratament, este necesar ca dispozițiile legislative pertinente ale UE în domeniul financiar-bancar, cele referitoare la prevenirea spălării de bani, la prevenirea fraudelor și a falsificării altor modalități de plată decât numerarul, precum și la obligația de comunicare a datelor statistice să devină în mod treptat aplicabile Principatului Andorra.
- (5) Prezentul acord nu obligă în niciun fel BCE și băncile centrale naționale să includă instrumentele financiare ale Principatului Andorra pe lista (listele) de titluri eligibile pentru operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului.
- (6) Trebuie instituit un comitet mixt, compus din reprezentanți ai Principatului Andorra și ai Uniunii Europene, care să analizeze aplicarea prezentului acord, să determine plafonul anual de emiteră a monedelor și să evalueze măsurile luate de Principatul Andorra pentru punerea în aplicare a legislației pertinente a UE. Delegația UE trebuie să fie compusă din reprezentanți ai Comisiei Europene, ai Regatului Spaniei, ai Republicii Franceze și ai Băncii Centrale Europene.

- (7) Curtea de Justiție a Uniunii Europene trebuie să fie organul abilitat să soluționeze litigiile care ar putea decurge din aplicarea prezentului acord,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAȚĂ:

Articolul 1

Principatul Andorra este autorizat să utilizeze euro ca monedă oficială în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 1103/97 și (CE) nr. 974/98. Principatul Andorra dă curs legal bancnotelor și monedelor euro.

Articolul 2

(1) Principatul Andorra nu emite bancnote. Condițiile de emisie a monedelor euro începând de la 1 iulie 2013 sunt stabilite în articolele următoare.

(2) Dreptul de a emite monede euro începând de la 1 iulie 2013 este condiționat de:

- (a) adoptarea în prealabil de către Principatul Andorra a tuturor actelor juridice și reglementărilor UE enunțate în anexa la prezentul acord pentru care există un termen de transpunere de 12 sau 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului acord;
- (b) semnarea de către Principatul Andorra, cel târziu la 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord, a memorandumului de înțelegere multilateral al Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare privind consultarea, cooperarea și schimbul de informații.

Articolul 3

Plafonul anual (ca valoare) pentru emiterea de către Principatul Andorra a monedelor euro este calculat de comitetul instituit prin prezentul acord, prin însumarea următoarelor elemente:

- o parte fixă, a cărei valoare inițială pentru 2013 este fixată la 2 342 000 EUR. Comitetul mixt poate revizui anual partea fixă pentru a ține seama în același timp de inflație – pe baza indicelui armonizat al prețurilor de consum din zona euro în cursul ultimelor 12 luni – și de eventualele tendințe semnificative care afectează piața monedelor euro de colecție;
- o parte variabilă, corespunzând emisiunii medii (ca valoare) de monede pe cap de locuitor din zona euro în cursul ultimelor 12 luni înmulțită cu numărul de locuitori ai Principatului Andorra.

Articolul 4

(1) Monedele euro emise de Principatul Andorra sunt identice cu cele emise de statele membre ale Uniunii Europene care au adoptat moneda euro, în ceea ce privește valoarea nominală, cursul legal, caracteristicile tehnice, caracteristicile artistice ale feței comune, precum și caracteristicile artistice comune ale feței naționale.

(2) Principatul Andorra comunică în prealabil proiectele de față națională pentru monedele sale euro Comisiei, care verifică conformitatea acestora cu normele UE.

Articolul 5

(1) Monedele euro emise de Principatul Andorra sunt bătute de monedăria din UE aleasă de acesta, care trebuie totuși să aibă experiență în producerea de monede euro. Comitetul mixt trebuie informat în legătură cu orice schimbare a contractului.

(2) Cel puțin 80 % din monedele euro destinate circulației sunt introduse la valoarea lor nominală. Comitetul mixt poate decide să mărească acest procentaj.

(3) Emiterea de monede euro de colecție de către Principatul Andorra trebuie să respecte orientările Uniunii Europene privind monedele euro de colecție, care prevăd în special că, prin caracteristicile lor tehnice și artistice, precum și prin denominarea lor, acestea trebuie să se distingă de monedele destinate circulației.

Articolul 6

(1) În scopul aprobării de către Banca Centrală Europeană a volumului total de emisiune al Regatului Spaniei și al Republicii Franceze, conform articolului 128 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, jumătate din volumul monedelor euro emise de Principatul Andorra se adaugă la volumul monedelor emise de Regatul Spaniei, iar cealaltă jumătate se adaugă la volumul monedelor emise de Republica Franceză.

(2) Cel târziu la data de 1 septembrie a fiecărui an, Principatul Andorra comunică Comisiei Europene, Regatului Spaniei și Republicii Franceze valoarea nominală totală a monedelor euro pe care preconizează că le va emite în cursul anului următor. De asemenea, Principatul Andorra comunică Comisiei Europene condițiile prognozate pentru emiterea acestor monede, în special procentajul de monede de colecție, precum și modalitățile detaliate de introducere a monedelor destinate circulației.

Articolul 7

(1) Prezentul acord nu aduce atingere dreptului Principatului Andorra de a emite în continuare monede diner de colecție.

(2) Monedele diner de colecție emise de Principatul Andorra nu au curs legal în Uniunea Europeană.

Articolul 8

(1) Principatul Andorra se angajează să adopte toate măsurile corespunzătoare, prin transpunere directă sau eventual prin adoptarea de măsuri echivalente, în vederea punerii în aplicare a actelor juridice și a normelor Uniunii Europene enumerate în anexa la prezentul acord, în următoarele domenii:

- (a) bancnotele și monedele euro;
- (b) legislația financiar-bancară, în special în ceea ce privește activitățile și supravegherea instituțiilor în cauză;
- (c) prevenirea spălării de bani, prevenirea fraudelor și a falsificării mijloacelor de plată în numerar și de altă natură (pentru care trebuie semnat un acord de cooperare cu Europol), norme privind medaliile și jetoanele și obligațiile de comunicare a datelor statistice. În ceea ce privește legislația referitoare la colectarea datelor statistice, normele detaliate de punere în aplicare și adaptările tehnice (inclusiv derogările necesare pentru a se ține seama de situația specifică a Andorrei) trebuie stabilite de comun acord cu Banca Centrală Europeană, cel târziu cu 18 luni înainte de demararea acțiunii efective de colectare a datelor statistice;
- (d) măsurile necesare utilizării euro ca monedă unică adoptate în conformitate cu articolul 133 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Actele juridice și normele vizate la alineatul (1) sunt puse în aplicare de Principatul Andorra în conformitate cu termenele fixate în anexă.

(3) Principatul Andorra poate solicita asistență tehnică de la entitățile care fac parte din delegația Uniunii Europene pentru punerea în aplicare a legislației europene pertinente, în special în domeniul colectării de date statistice.

(4) O dată pe an sau, dacă este necesar, mai des, Comisia modifică anexa pentru a lua în considerare noile texte juridice și reglementare pertinente ale UE, precum și modificările aduse textelor existente. Comitetul mixt decide apoi termene adecvate și rezonabile pentru punerea în aplicare de către Principatul Andorra a noilor acte juridice și norme adăugate în anexă.

(5) În cazuri excepționale, comitetul mixt poate revizui un termen existent definit în anexă.

(6) Anexa actualizată se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 9

Instituțiile de credit și, dacă este cazul, celelalte instituții financiare autorizate să își desfășoare activitatea pe teritoriul

Principatului Andorra pot avea acces la sistemele interbancare de decontare și de plată și la sistemele de decontare a titlurilor de valoare din zona euro, conform modalităților și condițiilor fixate de autoritățile competente ale Spaniei sau Franței, în acord cu Banca Centrală Europeană.

Articolul 10

(1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență exclusivă pentru soluționarea oricărui litigiu care poate apărea între părți în legătură cu aplicarea prezentului acord și care nu a putut fi rezolvat în cadrul comitetului mixt.

(2) Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană și acționând la recomandarea delegației UE în cadrul comitetului mixt, sau Principatul Andorra poate sesiza Curtea de Justiție în cazul în care consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit o obligație care decurge din prezentul acord. Hotărârea Curții este obligatorie pentru părți, care iau măsurile necesare pentru a se conforma acesteia în termenul fixat de Curte în hotărârea sa, și nu poate face obiectul unui apel.

(3) Dacă Uniunea Europeană sau Principatul Andorra nu ia măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii în termenul stabilit, cealaltă parte poate denunța acordul printr-un preaviz de trei luni.

Articolul 11

(1) Se instituie un comitet mixt. Acesta este compus din reprezentanți ai Principatului Andorra și ai Uniunii Europene. Delegația Uniunii Europene este compusă din reprezentanți ai Comisiei Europene (care conduc delegația), ai Regatului Spaniei și ai Republicii Franceze, precum și din reprezentanți ai Băncii Centrale Europene.

(2) Comitetul mixt se întrunește cel puțin o dată pe an. Președinția este asigurată alternativ, pentru o durată de câte un an, de un reprezentant al Uniunii Europene și de un reprezentant al Principatului Andorra. Comitetul mixt hotărăște în unanimitate.

(3) Comitetul mixt realizează un schimb de opinii și de informații și adoptă deciziile menționate la articolele 3 și 8. Delegația Uniunii Europene informează Principatul Andorra cu privire la proiectele legislative ale Uniunii Europene aflate în dezbateră în domeniile vizate la articolul 8. Pe lângă aceasta, comitetul mixt examinează măsurile luate de Principatul Andorra și încearcă să rezolve eventualele diferențe care apar în urma punerii în aplicare a prezentului acord.

(4) Prima președinție a comitetului mixt, în urma intrării în vigoare a prezentului acord conform articolului 13, este deținută de Uniunea Europeană.

Articolul 12

Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (3) fiecare dintre părți poate denunța prezentul acord printr-un preaviz de un an.

Articolul 13

Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează notificării de către fiecare dintre părți a finalizării procedurilor de ratificare proprii.

Articolul 14

Prezentul acord este încheiat și semnat de părți în patru limbi (catalană, franceză, engleză și spaniolă), textele în fiecare dintre aceste limbi fiind deopotrivă autentice.

Adoptat la Bruxelles, 30 iunie 2011.

Pentru Uniunea Europeană
Olli REHN
Membru al Comisiei Europene

Pentru Principatul Andorra
Antoni MARTÍ PETIT
Șeful Guvernului

ANEXĂ

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
Prevenirea spălării de bani	
<p>Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, JO L 309, 25.11.2005, p. 15</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, JO L 319, 5.12.2007, p. 1</p> <p>Directiva 2008/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2005/60/CE privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 76, 19.3.2008, p. 46</p> <p>Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, JO L 267, 10.10.2009, p. 7</p> <p>Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120</p> <p>completată prin:</p> <p>Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, JO L 332, 18.12.2007, p. 103</p> <p>Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată, JO L 214, 4.8.2006, p. 29</p> <p>Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri, JO L 345, 8.12.2006, p. 1</p> <p>Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri, JO L 323, 8.12.2007, p. 59</p> <p>Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate, JO L 309, 25.11.2005, p. 9</p> <p>Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii, JO L 182, 5.7.2001, p. 1</p>	18 luni

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
Decizia 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind acordurile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în ceea ce privește schimbul de informații, JO L 271, 24.10.2000, p. 4	
Prevenirea fraudei și a falsificării	
Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării, JO L 181, 4.7.2001, p. 6 modificat prin: Regulamentul (CE) nr. 44/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1338/2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării, JO L 17, 22.1.2009, p. 1	18 luni
Decizia 2003/861/CE a Consiliului din 8 decembrie 2003 privind analiza și cooperarea cu privire la monedele euro falsificate, JO L 325, 12.12.2003, p. 44	18 luni
Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro, JO L 373, 21.12.2004, p. 1 modificat prin: Regulamentul (CE) nr. 46/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2182/2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro, JO L 17, 22.1.2009, p. 5	18 luni
Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind consolidarea, prin sancțiuni penale și de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro, JO L 140, 14.6.2000, p. 1 modificată prin: Decizia-cadru 2001/888/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2001 de modificare a Deciziei-cadru 2000/383/JAI privind consolidarea protecției împotriva falsificării, prin sancțiuni penale și de altă natură, cu ocazia introducerii monedei euro, JO L 329, 14.12.2001, p. 3	18 luni
Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol), JO L 121, 15.5.2009, p. 37	18 luni
Decizia 2001/923/CE a Consiliului din 17 decembrie 2001 privind înființarea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”), JO L 339, 21.12.2001, p. 50 modificată prin: Decizia 2006/75/CE Consiliului din 30 ianuarie 2006 de modificare și prelungire a Deciziei 2001/923/CE de instituire a unui program de schimburi, asistență și formare pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (programul „Pericles”), JO L 36, 8.2.2006, p. 40 Decizia 2006/849/CE Consiliului din 20 noiembrie 2006 de modificare și prelungire a Deciziei 2001/923/CE privind crearea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”), JO L 330, 28.11.2006, p. 28 completată prin: Decizia 2001/887/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2001 privind protecția monedei euro împotriva falsificării, JO L 329, 14.12.2001, p. 1	18 luni

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28 mai 2001 de combatere a fraudei și a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul, JO L 149, 2.6.2001, p. 1	18 luni
Decizia 2010/597/UE a Băncii Centrale Europene din 16 septembrie 2010 privind verificarea autenticității și a calității și repunerea în circulație a bancnotelor euro (BCE/2010/14), JO L 267, 9.10.2010, p. 1	18 luni
Norme referitoare la bancnotele și monedele euro	
Regulamentul (CE) nr. 975/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro ce urmează să intre în circulație, JO L 139, 11.5.1998, p. 6 modificat prin: Regulamentul (CE) nr. 423/1999 al Consiliului din 22 februarie 1999 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 975/98 privind valorile nominale și specificațiile tehnice ale monedelor euro care urmează să fie puse în circulație, JO L 52, 27.2.1999, p. 2	12 luni
Concluziile Consiliului din 10 mai 1999 privind sistemul de management al calității pentru monedele euro	12 luni
Concluziile Consiliului din 23 noiembrie 1998 și 5 noiembrie 2002 privind monedele destinate colecționării	12 luni
Recomandarea 2009/23/CE a Comisiei din 19 decembrie 2008 privind orientările comune pentru fețele naționale ale monedelor euro și emiterea de monede euro destinate circulației [notificată cu numărul C(2008) 8625], JO L 9, 14.1.2009, p. 52	12 luni
Comunicarea 2001/C 318/03 a Comisiei din 22 octombrie 2001 privind protecția prin drepturi de autor a desenului feței comune a monedelor euro [COM(2001) 600 final], JO C 318, 13.11.2001, p. 3	12 luni
Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro impropriei circulației, JO L 339, 22.12.2010, p. 1	12 luni
Orientarea BCE/2003/5 a Băncii Centrale Europene din 20 martie 2003 privind aplicarea unor măsuri pentru combaterea reproducerilor neconforme de bancnote euro, precum și schimbul și retragerea bancnotelor euro, JO L 78, 25.3.2003, p. 20	12 luni
Decizia 2003/205/CE a Băncii Centrale Europene din 20 martie 2003 privind valorile nominale, specificațiile, reproducerea, schimbul și retragerea bancnotelor euro (BCE/2003/4), JO L 78, 25.3.2003, p. 16	12 luni
Legislație financiar-bancară	
Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare), JO L 177, 30.6.2006, p. 201 modificată prin: Directiva 2008/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2006/49/CE privind acoperirea capitalului firmelor de investiții și al instituțiilor de credit, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 76, 19.3.2008, p. 54 Directiva 2009/27/CE a Comisiei din 7 aprilie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, JO L 94, 8.4.2009, p. 97	4 ani

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
<p>Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, JO L 302, 17.11.2009, p. 97</p> <p>Directiva 2010/76/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare, JO L 329, 14.12.2010, p. 3</p> <p>Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120</p>	
<p>Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare), JO L 177, 30.6.2006, p. 1</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2007/18/CE a Comisiei din 27 martie 2007 de modificare a Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind excluderea sau includerea anumitor instituții din sfera de aplicare și tratamentul expunerilor față de băncile de dezvoltare multilaterală, JO L 87, 28.3.2007, p. 9</p> <p>Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar, JO L 247, 21.9.2007, p. 1</p> <p>Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, JO L 319, 5.12.2007, p. 1</p> <p>Directiva 2008/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2006/48/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 81, 20.3.2008, p. 38</p> <p>Directiva 2009/83/CE a Comisiei din 27 iulie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, JO L 196, 28.7.2009, p. 14</p> <p>Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, JO L 267, 10.10.2009, p. 7</p> <p>Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, JO L 302, 17.11.2009, p. 97</p>	4 ani

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
<p>Directiva 2010/16/UE a Comisiei din 9 martie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește excluderea unei anumite instituții din domeniul de aplicare, JO L 60, 10.3.2010, p. 15</p> <p>Directiva 2010/76/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare, JO L 329, 14.12.2010, p. 3</p> <p>Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120</p>	
<p>Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, JO L 267, 10.10.2009, p. 7</p>	4 ani
<p>Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, JO L 319, 5.12.2007, p. 1</p> <p>Rectificare la Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007), JO L 187, 18.7.2009, p. 5</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, JO L 302, 17.11.2009, p. 97</p>	4 ani
<p>Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare, JO L 372, 31.12.1986, p. 1</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE și 86/635/CEE în ceea ce privește normele de evaluare aplicabile conturilor anuale și conturilor consolidate ale anumitor forme de societăți comerciale, precum și ale băncilor și ale altor instituții financiare, JO L 283, 27.10.2001, p. 28</p> <p>Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare, JO L 178, 17.7.2003, p. 16</p> <p>Directiva 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare, JO L 224, 16.8.2006, p. 1</p>	4 ani

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
<p>Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor, JO L 135, 31.5.1994, p. 5</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare, JO L 79, 24.3.2005, p. 9</p> <p>Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor, JO L 68, 13.3.2009, p. 3</p>	4 ani
<p>Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, JO L 125, 5.5.2001, p. 15</p>	6 ani
<p>Directiva 89/117/CEE a Consiliului din 13 februarie 1989 privind obligațiile în materie de publicare a documentelor contabile anuale ale sucursalelor, stabilite într-un stat membru, ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare cu sediul social în afara statului membru respectiv, JO L 44, 16.2.1989, p. 40</p>	6 ani
<p>Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, JO L 35, 11.2.2003, p. 1</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare, JO L 79, 24.3.2005, p. 9</p> <p>Directiva 2008/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2002/87/CE privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurări și a firmelor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 81, 20.3.2008, p. 40</p> <p>Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120</p>	6 ani
<p>Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului, JO L 145, 30.4.2004, p. 1</p> <p>Rectificare la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului, JO L 45, 16.2.2005, p. 18</p>	6 ani

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
<p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2006/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 de modificare a Directivei 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare, în ceea ce privește anumite termene-limită, JO L 114, 27.4.2006, p. 60</p> <p>Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar, JO L 247, 21.9.2007, p. 1</p> <p>Directiva 2008/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 76, 19.3.2008, p. 33</p> <p>Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120</p> <p>completată prin:</p> <p>Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate, JO L 241, 2.9.2006, p. 26</p> <p>Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză, JO L 241, 2.9.2006, p. 1</p>	
Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001, JO L 266, 9.10.2009, p. 11	6 ani
<p>Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, JO L 168, 27.6.2002, p. 43</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private, JO L 146, 10.6.2009, p. 37</p>	6 ani
Recomandarea 97/489/CE a Comisiei din 30 iulie 1997 privind tranzacțiile efectuate prin instrumentele de plată electronică și în special legătura dintre emitent și posesor, JO L 208, 2.8.1997, p. 52	6 ani
Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori, JO L 84, 26.3.1997, p. 22	6 ani

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
<p>Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, JO L 166, 11.6.1998, p. 45</p> <p>modificată prin:</p> <p>Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private, JO L 146, 10.6.2009, p. 37</p> <p>Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120</p>	6 ani
<p>Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120</p>	4 ani
<p>Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, JO L 331, 15.12.2010, p. 12</p>	4 ani
<p>Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei, JO L 331, 15.12.2010, p. 84</p>	4 ani
<p>Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic, JO L 331, 15.12.2010, p. 1</p>	4 ani
<p>Regulamentul (UE) nr. 1096/2010 al Consiliului din 17 noiembrie 2010 privind acordarea unor competențe specifice Băncii Centrale Europene referitoare la funcționarea Comitetului european pentru risc sistemic, JO L 331, 15.12.2010, p. 162</p>	4 ani
<p>Legislație privind colectarea datelor statistice [articolul 6 alineatul (1) din mandat]</p>	
<p>Regulamentul (CE) nr. 25/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind bilanțul sectorului instituțiilor financiare monetare (reformare) (BCE/2008/32), JO L 15, 20.1.2009, p. 14</p>	4 ani
<p>Regulamentul (CE) nr. 63/2002 al Băncii Centrale Europene din 20 decembrie 2001 privind statisticile referitoare la ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare pentru depozitele constituite de gospodării și societăți nefinanciare și creditele acordate acestora (BCE/2001/18), JO L 10, 12.1.2002, p. 24</p> <p>modificat prin:</p> <p>Regulamentul (UE) nr. 674/2010 al Băncii Centrale Europene din 23 iulie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 63/2002 (BCE/196/18) privind statisticile referitoare la ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare pentru depozitele constituite de gospodării și societăți nefinanciare și creditele acordate acestora (BCE/2010/7), JO L 196, 28.7.2010, p. 23</p>	4 ani

Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare (de la data intrării în vigoare a acordului)
<p>Regulamentul (CE) nr. 290/2009 al Băncii Centrale Europene din 31 martie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 63/2002 (BCE/2001/18) privind statisticile referitoare la ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare pentru depozitele constituite de gospodării și societăți nefinanciare și creditele acordate acestora (BCE/2009/7), JO L 94, 8.4.2009, p. 75</p> <p>Regulamentul (CE) nr. 2181/2004 al Băncii Centrale Europene din 16 decembrie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2423/2001 (BCE/2001/13) privind bilanțul consolidat al sectorului instituțiilor financiare monetare și a Regulamentului (CE) nr. 63/2002 (BCE/2001/18) privind statisticile referitoare la ratele dobânzilor practicate de instituțiile financiare monetare pentru depozitele constituite de gospodării și societăți nefinanciare și creditele acordate acestora (BCE/2004/21), JO L 371, 18.12.2004, p. 42</p>	
<p>Orientarea BCE/2007/9 a Băncii Centrale Europene din 1 august 2007 privind statistica monetară și statistica privind instituțiile și piețele financiare (reformare), JO L 341, 27.12.2007, p. 1</p> <p>Rectificare la Orientarea BCE/2007/9 a Băncii Centrale Europene din 1 august 2007 privind statistica monetară și statistica privind instituțiile și piețele financiare (reformare), JO L 84, 26.3.2008, p. 393</p> <p>modificată prin:</p> <p>Orientarea BCE/2008/31 a Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 de modificare a Orientării BCE/2007/9 privind statistica monetară și statistica privind instituțiile și piețele financiare (reformare), JO L 53, 26.2.2009, p. 76</p> <p>Orientarea BCE/2009/23 a Băncii Centrale Europene din 4 decembrie 2009 de modificare a Orientării BCE/2007/9 privind statistica monetară și statistica privind instituțiile și piețele financiare, JO L 16, 21.1.2010, p. 6</p>	4 ani
<p>Orientarea BCE/2002/7 a Băncii Centrale Europene din 21 noiembrie 2002 privind cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene în domeniul conturilor financiare trimestriale, JO L 334, 11.12.2002, p. 24</p> <p>modificată prin:</p> <p>Orientarea BCE/2005/13 a Băncii Centrale Europene din 17 noiembrie 2005 de modificare a Orientării BCE/2002/7 privind cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene în domeniul conturilor financiare trimestriale, JO L 30, 2.2.2006, p. 1</p> <p>Orientarea BCE/2006/6 a Băncii Centrale Europene din 20 aprilie 2006 de modificare a Orientării BCE/2002/7 privind cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene în domeniul conturilor financiare trimestriale, JO L 115, 28.4.2006, p. 46</p> <p>Orientarea BCE/2007/13 a Băncii Centrale Europene din 15 noiembrie 2007 de modificare a Orientării BCE/2002/7 privind cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene în domeniul conturilor financiare trimestriale, JO L 311, 29.11.2007, p. 47</p> <p>Orientarea BCE/2008/6 a Băncii Centrale Europene din 26 august 2008 de modificare a Orientării BCE/2002/7 privind cerințele de raportare statistică ale Băncii Centrale Europene în domeniul conturilor financiare trimestriale, JO L 259, 27.9.2008, p. 12</p>	4 ans

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CONSILIU

**Declarație politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind
documentele explicative**

(2011/C 369/02)

În temeiul articolului 288 din TFUE, „Directiva este obligatorie pentru fiecare stat membru destinat cu privire la rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele”.

Statele membre și Comisia recunosc faptul că punerea în aplicare efectivă a legislației Uniunii este o condiție prealabilă pentru atingerea obiectivelor politice ale Uniunii și că, deși responsabilitatea pentru respectiva punere în aplicare le revine în principal statelor membre, este o chestiune de interes comun, deoarece vizează, printre altele, crearea unor condiții echitabile în toate statele membre.

Statele membre și Comisia recunosc faptul că transpunerea corectă și la timp a directivelor Uniunii este o obligație juridică. Acestea iau act de faptul că tratatele conferă Comisiei sarcina de a monitoriza aplicarea legislației Uniunii sub supravegherea Curții de Justiție și împărtășesc înțelegerea comună că notificarea măsurilor de transpunere ar trebui să faciliteze realizarea de către Comisie a acestei sarcini.

În acest context, statele membre recunosc faptul că informațiile pe care le transmit Comisiei în ceea ce privește transpunerea directivelor în legislația națională „trebuie să fie clare și precise” și „trebuie să indice fără echivoc actele cu putere de lege și actele administrative” sau orice altă prevedere a legislației naționale, precum și, după caz, jurisprudența instanțelor naționale, prin intermediul cărora statele membre consideră că au satisfăcut diversele cerințe pe care le impune directiva ⁽¹⁾.

Pentru a îmbunătăți calitatea informațiilor privind transpunerea directivelor Uniunii, în cazurile în care Comisia consideră că sunt necesare documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere, aceasta justifică de la caz la caz, la înaintarea propunerilor relevante, necesitatea și proporționalitatea furnizării unor astfel de documente, ținând seama în special de complexitatea directivei și, respectiv, a transpunerii acesteia, precum și de eventuala sarcină administrativă suplimentară.

În cazurile justificate, statele membre se angajează să însoțească notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente explicative, care pot lua forma unor tabele de corespondență sau a altor documente care servesc aceluiași scop.

⁽¹⁾ A se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 16 iulie 2009 în cauza C-427/07, punctul 107 și jurisprudența la care se face trimitere în aceasta.

**Declarație politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a
Comisiei privind documentele explicative**

(2011/C 369/03)

Instituțiile recunosc faptul că informațiile pe care statele membre le furnizează Comisiei în ceea ce privește transpunerea directivelor în legislația națională „trebuie să fie clare și precise” ⁽¹⁾, pentru a facilita realizarea de către Comisie a sarcinii sale de monitorizare a aplicării legislației Uniunii.

În acest context, Parlamentul European și Consiliul salută Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011.

În consecință, în cazurile în care necesitatea și proporționalitatea transmiterii unor astfel de documente sunt justificate în conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011, instituțiile sunt de acord să includă următorul considerent în directiva în cauză:

„În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, organul legislativ consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.”

Până la 1 noiembrie 2013, Comisia va transmite un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a celor două declarații politice comune privind documentele explicative.

Instituțiile se angajează să aplice aceste principii începând de la 1 noiembrie 2011 în cazul propunerilor de directive noi și în curs de adoptare, cu excepția celor cu privire la care Parlamentul European și Consiliul au ajuns deja la un acord.

⁽¹⁾ A se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 16 iulie 2009 în cauza C-427/07, punctul 107 și jurisprudența la care se face trimitere în aceasta.

Aviz în atenția persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/788/PESC a Consiliului, astfel cum a fost pusă în aplicare prin Decizia de punere în aplicare 2011/848/PESC a Consiliului

(2011/C 369/04)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

Următoarele informații sunt aduse la cunoștința persoanelor care figurează în anexa la Decizia 2010/788/PESC a Consiliului, astfel cum a fost pusă în aplicare prin Decizia de punere în aplicare 2011/848/PESC a Consiliului ⁽¹⁾.

Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a desemnat persoanele care ar trebui să fie incluse pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile prevăzute la punctele 13 și 15 din Rezoluția 1596 (2005), astfel cum au fost reînnoite la punctul 3 din Rezoluția 1952 (2010).

Persoanele și entitățile vizate pot transmite în orice moment o cerere Comitetului ONU instituit în temeiul punctului 8 din RCSONU 1533 (2004), însoțită de eventuale documente justificative, solicitând reanalizarea deciziilor pe baza cărora au fost incluse pe lista ONU. Cererile se trimit la următoarea adresă:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Pentru mai multe informații, a se vedea: <http://www.un.org/sc/committees/751/comguide.shtml>

În urma deciziei ONU, Consiliul Uniunii Europene a stabilit că persoanele care figurează în anexa menționată anterior ar trebui incluse pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute în Decizia 2010/788/PESC a Consiliului, astfel cum a fost pusă în aplicare prin Decizia de punere în aplicare 2011/848/PESC a Consiliului. Motivele pentru desemnarea persoanelor vizate figurează în rubricile corespunzătoare din anexa la decizia Consiliului.

Se atrage atenția persoanelor respective asupra posibilității de a depune o cerere adresată autorităților competente din statul membru (statele membre) în cauză, conform indicațiilor de pe site-urile web care figurează în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1183/2005, pentru a obține autorizația de a utiliza fonduri înghețate pentru nevoi de bază sau plăți specifice (în conformitate cu articolul 3 din regulament).

Persoanele vizate pot trimite, la adresa de mai sus, o cerere adresată Consiliului, însoțită de documente justificative, solicitând reanalizarea deciziei pe baza căreia au fost incluse pe listele menționate anterior.

De asemenea, se atrage atenția persoanelor respective asupra posibilității de a contesta decizia Consiliului în fața Tribunalului Uniunii Europene, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 275 paragraful al doilea și la articolul 263 paragrafele al patrulea și al șaselea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2011, p. 83.

Aviz în atenția persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/639/PESC a Consiliului, astfel cum este pusă în aplicare prin Decizia de punere în aplicare 2011/847/PESC a Consiliului, și în Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului, astfel cum este pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1320/2011 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Belarusului

(2011/C 369/05)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

Următoarele informații sunt aduse la cunoștința persoanelor care figurează în anexa IIIA la Decizia 2010/639/PESC a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2011/847/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, și în anexa IA la Regulamentul (CE) nr. 765/2006 al Consiliului, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1320/2011 al Consiliului ⁽²⁾ privind măsuri restrictive împotriva Belarusului.

Consiliul Uniunii Europene a decis că persoanele care figurează în anexele menționate anterior ar trebui incluse în lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute în Decizia 2010/639/PESC și în Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsuri restrictive împotriva Belarusului. Motivele pentru desemnarea persoanelor în cauză sunt prezentate în rubricile corespunzătoare din anexele menționate.

Se atrage atenția persoanelor respective asupra posibilității de a depune o cerere adresată autorităților competente din statul membru (statele membre) în cauză, conform indicațiilor de pe site-urile web care figurează în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 765/2006, pentru a obține autorizația de a utiliza fonduri înghețate pentru nevoi de bază sau plăți specifice (în conformitate cu articolul 3 din regulamentul).

Persoanele vizate pot trimite, la adresa de mai jos, o cerere adresată Consiliului, însoțită de documente justificative, solicitând reanalizarea deciziei pe baza căreia au fost incluse pe listele menționate anterior:

Council of the European Union
General Secretariat
DG K Coordination Unit
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

De asemenea, se atrage atenția persoanelor respective asupra posibilității de a contesta decizia Consiliului în fața Tribunalului Uniunii Europene, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 275 paragraful al doilea și la articolul 263 paragrafele al patrulea și al șaselea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2011, p. 81.

⁽²⁾ JO L 335, 17.12.2011, p. 15.

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

16 decembrie 2011

(2011/C 369/06)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,3064	AUD	dolar australian	1,3060
JPY	yen japonez	101,70	CAD	dolar canadian	1,3497
DKK	coroana daneză	7,4336	HKD	dolar Hong Kong	10,1673
GBP	lira sterlină	0,84055	NZD	dolar neozeelandez	1,7106
SEK	coroana suedeză	9,0337	SGD	dolar Singapore	1,7004
CHF	franc elvețian	1,2249	KRW	won sud-coreean	1 512,33
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	10,9181
NOK	coroana norvegiană	7,7815	CNY	yuan renminbi chinezesc	8,2698
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,5135
CZK	coroana cehă	25,343	IDR	rupia indoneziană	11 805,04
HUF	forint maghiar	303,38	MYR	ringgit Malaiezia	4,1485
LTL	litas lituanian	3,4528	PHP	peso Filipine	57,234
LVL	lats leton	0,6975	RUB	rubla rusească	41,5810
PLN	zlot polonez	4,4891	THB	baht thailandez	40,903
RON	leu românesc nou	4,3345	BRL	real brazilian	2,4085
TRY	lira turcească	2,4520	MXN	peso mexican	18,0479
			INR	rupie indiană	68,8470

(1) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII
COMERCIALE COMUNE

COMISIA EUROPEANĂ

Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de fosfor alb, denumit și
fosfor elementar sau galben, origine din Kazahstan

(2011/C 369/07)

Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a primit o plângere în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în care se afirmă că importurile de fosfor alb, denumit și fosfor elementar sau galben, origine din Kazahstan fac obiectul unui dumping și cauzează astfel un prejudiciu material industriei din Uniune.

1. Plângerea

Plângerea a fost introdusă la data de 7 noiembrie 2011 de Thermphos International BV (denumit în continuare „reclamantul”), unicul producător de fosfor alb din Uniune reprezentând 100 % din producția Uniunii.

2. Produsul care face obiectul anchetei

Produsul care face obiectul prezentei anchete este fosforul alb denumit și fosfor elementar sau galben (denumit în continuare „produsul care face obiectul anchetei”).

3. Prezumția de dumping ⁽²⁾

Produsul despre care se afirmă că face obiectul unui dumping este produsul care face obiectul anchetei, originar din Kazahstan (denumită în continuare „țara în cauză”), încadrat în prezent la codul NC ex 2804 70 00. Acest cod NC este menționat doar cu titlu informativ.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽²⁾ Dumpingul este practica vânzării unui produs destinat exportului (denumit în continuare „produsul în cauză”) la un preț aflat sub „valoarea normală” a acestuia. Valoarea normală se consideră de obicei a fi un preț comparabil pentru produsul „similar” pe piața internă a țării vizate. Prin termenul „produs similar” se înțelege un produs care este asemănător în toate privințele produsului în cauză sau, în absența unui astfel de produs, un produs care se aseamănă foarte mult cu produsul în cauză.

Întrucât, având în vedere dispozițiile articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, țara în cauză este considerată a fi o țară fără economie de piață, iar reclamantul a afirmat că Statele Unite ale Americii, singura țară terță cu economie de piață din afara Uniunii Europene care produce fosfor alb, nu ar fi o țară terță cu economie de piață adecvată din cauza absenței unei concurențe suficiente pe piață și a absenței vânzărilor interne suficiente sau a vânzărilor interne efectuate în cadrul unor operațiuni comerciale normale, reclamantul a stabilit valoarea normală pentru importurile din Kazahstan, pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Uniune pentru produsul similar ajustat corespunzător pentru a include o marjă de profit rezonabilă. Prezumția de dumping se bazează pe comparația dintre valoarea normală, astfel calculată, și prețul de export (la nivel franco fabrică) al produsului care face obiectul anchetei, practicat la exportul către Uniune.

Deși nu consideră SUA drept țară terță cu o economie de piață adecvată, cu toate acestea, reclamantul a stabilit valoarea normală pentru importurile din Kazahstan pe baza unei valori normale construite (costurile de fabricație, costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, precum și profitul) în SUA. Prin urmare, prezumția de dumping se bazează pe comparația dintre valoarea normală, astfel calculată, și prețul de export (la nivel franco fabrică) al produsului care face obiectul anchetei, practicat la exportul către Uniune.

Calculate pe această bază, marjele de dumping pentru țara în cauză sunt semnificative.

4. Prezumția de prejudiciu

Reclamantul a adus elemente de probă potrivit cărora importurile produsului care face obiectul anchetei din țara în cauză au crescut în mod global, atât în valoare absolută, cât și în ceea ce privește cota de piață.

Elementele de probă *prima facie* furnizate de reclamant arată că volumul și prețurile produsului importat care face obiectul anchetei au avut, pe lângă alte consecințe, un impact negativ asupra cantităților vândute, a nivelului prețurilor practicate și a cotei de piață deținute de industria Uniunii, generând efecte negative semnificative asupra performanței per ansamblu a industriei Uniunii, precum și asupra situației sale financiare.

5. Procedura

După ce a constatat, în urma consultării Comitetului consultativ, că plângerea a fost introdusă de către sau în numele industriei Uniunii și că există suficiente elemente de probă care să justifice deschiderea unei proceduri, Comisia deschide, prin prezentul aviz, o anchetă în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază.

Ancheta va determina dacă produsul care face obiectul anchetei, originar din țara în cauză, face obiectul unui dumping și dacă acesta a provocat un prejudiciu industriei din Uniune. În cazul în care concluziile sunt afirmative, ancheta va examina dacă instituirea de măsuri nu ar fi contrară interesului Uniunii.

5.1. Procedura de determinare a dumpingului

Producătorii-exportatori⁽³⁾ ai produsului care face obiectul anchetei din țara în cauză sunt invitați să participe la ancheta Comisiei.

5.1.1. Anchetarea producătorilor-exportatori

5.1.1.1. Procedura de selectare a producătorilor-exportatori care vor fi anchetați în țara în cauză

Pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare pentru ancheta referitoare la producătorii-exportatori din Kazahstan, Comisia va trimite chestionare producătorilor-exportatori cunoscuți din țara în cauză, oricărei asociații cunoscute a producătorilor-exportatori, precum și autorităților din țara în cauză. Toți producătorii-exportatori și toate asociațiile producătorilor-exportatori sunt invitate să contacteze Comisia imediat, de preferință prin e-mail, cel târziu până la 15 zile de la publicarea prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, pentru a se face cunoscute și a solicita un chestionar.

Producătorii-exportatori și, după caz, asociațiile producătorilor-exportatori trebuie să transmită chestionarul completat în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în absența unor dispoziții contrare.

⁽³⁾ Un producător-exportator este orice societate comercială din țara în cauză care produce și exportă produsul care face obiectul anchetei pe piața Uniunii, fie direct, fie prin terți, inclusiv prin orice societate afiliată implicată în producția, vânzarea pe piața internă sau exportarea produsului în cauză.

Chestionarul va conține informații privind, printre altele, structura societății (societăților) producătorului-exportator, activitățile societății (societăților) legate de produsul care face obiectul anchetei, costurile de producție, vânzările produsului care face obiectul anchetei pe piața internă a țării în cauză și vânzările către Uniune ale produsului care face obiectul anchetei.

5.1.2. Procedura suplimentară cu privire la producătorii-exportatori din țara în cauză fără economie de piață

5.1.2.1. Selectarea unei țări terțe cu economie de piață

Sub rezerva dispozițiilor din secțiunea 5.1.2.2 de mai jos, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul importurilor din țara în cauză, valoarea normală trebuie să fie stabilită pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță cu economie de piață. În acest scop, Comisia selectează o țară terță cu economie de piață relevantă. Comisia a ales în mod provizoriu Statele Unite ale Americii. Având în vedere posibilitatea ca SUA să nu fie o țară terță cu economie de piață adecvată, Comisia intenționează să determine valoarea normală pe baza prețului plătit efectiv în Uniune, ajustat corespunzător pentru a include o marjă de profit rezonabilă. Părțile interesate sunt invitate să își prezinte observațiile privind oportunitatea acestor alegeri în termen de 10 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

5.1.2.2. Tratatamentul producătorilor-exportatori din țara în cauză fără economie de piață

În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, producătorii-exportatori individuali din țara în cauză care consideră că, în cazul lor, condițiile unei economii de piață prevalează în ceea ce privește producerea și vânzarea produsului care face obiectul anchetei, pot depune o cerere motivată corespunzător în acest sens (denumită în continuare „cerere de acordare a TEP”). Tratatamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață („TEP”) va fi acordat dacă evaluarea cererii de acordare a TEP arată că sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază⁽⁴⁾. Marja de dumping a producătorilor-exportatori cărora li s-a acordat TEP va fi calculată, în măsura posibilităților și fără a aduce atingere utilizării datelor disponibile în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază, prin utilizarea valorii lor normale și a prețurilor lor de export, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază.

⁽⁴⁾ Producătorii-exportatori trebuie să demonstreze în special că: (i) deciziile comerciale și costurile sunt rezultatul condițiilor de piață, fără o intervenție semnificativă a statului; (ii) întreprinderile utilizează un singur set clar de evidențe contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent, în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate și care sunt utilizate în toate scopurile; (iii) nu există distorsiuni semnificative moștenite de la precedentul sistem de economie planificată; (iv) legile privind falimentul și proprietatea garantează securitatea și stabilitatea juridică; și (v) operațiile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

Producătorii-exportatori individuali din țara în cauză pot să solicite, de asemenea, sau ca alternativă, tratament individual („TI”). Pentru a beneficia de tratamentul individual, producătorii-exportatori trebuie să demonstreze că îndeplinesc toate criteriile enumerate la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază⁽⁵⁾. Marja de dumping a producătorilor-exportatori care au beneficiat de TI va fi calculată pe baza propriilor prețuri de export. Valoarea normală pentru producătorii-exportatori care beneficiază de TI va fi bazată pe valorile stabilite pentru țara terță cu economie de piață aleasă astfel cum s-a subliniat anterior.

(a) Tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (TEP)

Comisia va trimite formulare de cerere de tratament de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (TEP) tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți din țara în cauză, tuturor asociațiilor de producători-exportatori cunoscuți, precum și autorităților din țara în cauză. Orice producător-exportator care dorește să obțină TEP trebuie să solicite formularul de la Comisie nu mai târziu de 10 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Producătorii-exportatori care solicită TEP trebuie să transmită chestionarul TEP completat în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel.

(b) Tratamentul individual (TI)

Pentru a solicita TI, producătorii-exportatori din țara în cauză trebuie să transmită chestionarul TEP, cu secțiunile relevante pentru TI completate, în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel.

5.1.3. Examinarea importatorilor independenți⁽⁶⁾ (7)

Având în vedere numărul potențial ridicat al importatorilor independenți implicați în această procedură și pentru a încheia ancheta în termenele prevăzute, Comisia poate limita la un număr rezonabil importatorii independenți care vor fi examinați prin selectarea unui eșantion (acest proces este

denumit, de asemenea, „eșantionare”). Eșantionarea se va efectua în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

Pentru a permite Comisiei să decidă dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, să selecteze un eșantion, toți importatorii neafiliați sau reprezentanții care acționează în numele lor sunt invitați să se facă cunoscuți Comisiei. Aceste părți ar trebui să se facă cunoscute în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, transmițând Comisiei următoarele informații privind societatea sau societățile lor:

- denumirea, adresa, adresa de e-mail, numerele de telefon și de fax și persoana de contact;
- descrierea exactă a activităților societății în legătură cu produsul care face obiectul anchetei;
- cifra de afaceri totală în perioada 1 ianuarie 2011-31 decembrie 2011;
- volumul, exprimat în tone, precum și valoarea, exprimată în euro, a importurilor și revânzărilor produsului importat care face obiectul anchetei, originar din țara în cauză, efectuate pe piața Uniunii⁽⁸⁾ pe parcursul perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2011 și 31 decembrie 2011;
- numele și descrierea exactă a activităților tuturor societăților afiliate⁽⁹⁾ implicate în producerea și/sau vânzarea produsului care face obiectul anchetei;
- orice altă informație relevantă care ar putea ajuta Comisia la selectarea eșantionului.

Prin comunicarea informațiilor de mai sus, societatea își exprimă acordul cu privire la eventuala sa includere în eșantion. În cazul în care societatea este selectată să facă parte

⁽⁵⁾ Producătorii-exportatori trebuie să demonstreze în special că: (i) în cazul unor societăți deținute total sau parțial de străini sau în cazul întreprinderilor comune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile; (ii) prețurile de export, cantitățile exportate, precum și condițiile și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber; (iii) majoritatea acțiunilor aparține unor persoane private. Funcționarii publici care fac parte din Consiliul de administrație sau care dețin funcții-cheie de conducere sunt în minoritate sau trebuie demonstrat că întreprinderea este, cu toate acestea, suficient de independentă de intervenția statului; (iv) operațiunile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței; și (v) intervenția statului nu este de natură a permite eludarea măsurilor în cazul în care exportatorii individuali beneficiază de niveluri individuale ale taxei.

⁽⁶⁾ Numai importatorii neafiliați producătorilor-exportatori pot fi incluși în eșantion. Importatorii afiliați producătorilor-exportatori trebuie să completeze anexa I la chestionar pentru producătorii-exportatori în cauză. Pentru definiția unei părți afiliate, a se consulta nota de subsol 9.

⁽⁷⁾ Datele furnizate de importatorii neafiliați pot fi, de asemenea, utilizate în legătură cu aspecte ale prezentei anchete, altele decât stabilirea dumpingului.

⁽⁸⁾ Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene sunt: Austria, Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Polonia, Portugalia, Regatul Unit, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Țările de Jos și Ungaria.

⁽⁹⁾ În conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei referitor la punerea în aplicare a Codului vamal comunitar, persoanele sunt considerate a fi afiliate numai dacă: (a) una dintre ele face parte din conducerea sau Consiliul de administrație al întreprinderii celeilalte persoane și reciproc; (b) au calitatea juridică de asociați; (c) una este angajatul celeilalte; (d) oricare dintre aceste persoane posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5 % sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane; (e) în cazul în care unul dintre ei îl controlează, în mod direct sau indirect, pe celălalt; (f) în cazul în care ambii sunt controlați, în mod direct sau indirect, de un terț; (g) împreună controlează direct sau indirect o a treia persoană; sau (h) sunt membre ale aceleiași familii. Persoanele se consideră ca fiind membre ale aceleiași familii numai dacă sunt legate prin oricare dintre următoarele relații: (i) soț și soție (ii) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul I (iii) frați și surori (buni, consangvini și uterini) (iv) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul II (v) unchi sau mătușă și nepot sau nepoată, (vi) socri și ginere sau noră (vii) cumnat și cumnată (JO L 253, 11.10.1993, p. 1). În acest context, prin „persoană” se înțelege orice persoană fizică sau juridică.

din eșantion, aceasta va trebui să completeze un chestionar și să accepte o vizită în spațiile sale de lucru pentru verificarea răspunsurilor (denumită în continuare „verificarea la fața locului”). Dacă societatea afirmă că nu este de acord cu o eventuală includere a sa în eșantion, se va considera că nu a cooperat la anchetă. Constatările Comisiei referitoare la importatorii care nu cooperează se bazează pe datele disponibile, iar rezultatul le poate fi mai puțin favorabil decât în cazul în care aceștia ar fi cooperat.

În vederea obținerii informațiilor pe care le consideră necesare pentru selectarea eșantionului de importatori neafiliați, Comisia poate contacta, de asemenea, orice asociație de importatori cunoscută.

Toate părțile interesate care doresc să transmită orice altă informație relevantă referitoare la selectarea eșantionului, cu excepția informațiilor solicitate mai sus, trebuie să le transmită în termen de 21 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel.

În cazul în care este necesar un eșantion, importatorii pot fi selectați pe baza celui mai mare volum reprezentativ de vânzări ale produsului care face obiectul anchetei efectuate în Uniune, care poate fi examinat în mod rezonabil pe parcursul perioadei disponibile. Toți importatorii independenți cunoscuți și toate asociațiile de importatori cunoscute vor fi notificați de către Comisie cu privire la societățile selectate pentru a face parte din eșantion.

Pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare pentru anchetă, Comisia va trimite chestionare importatorilor independenți incluși în eșantion, precum și tuturor asociațiilor de importatori cunoscute. Aceste părți trebuie să transmită un chestionar completat în termen de 37 de zile de la data notificării privind selecția eșantionului, cu excepția cazului în care se prevede altfel. Chestionarul completat va conține informații privind, *inter alia*, structura societății (societăților) lor, activitățile societății (societăților) cu privire la produsul care face obiectul anchetei, precum și vânzările produsului care face obiectul anchetei.

5.2. Procedura de stabilire a prejudiciului

Prin prejudiciu se înțelege un prejudiciu important adus industriei Uniunii, riscul producerii unui prejudiciu important industriei Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii. Stabilirea prejudiciului se bazează pe probe directe și implică o examinare obiectivă a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, a efectelor acestor importuri asupra prețurilor de pe piața Uniunii și a impactului ulterior al acestor importuri asupra industriei din Uniune. Pentru a stabili dacă industria Uniunii a suferit un prejudiciu material, producătorii din Uniune ai produsului care face obiectul anchetei sunt invitați să participe la ancheta Comisiei.

5.2.1. Ancheta producătorilor din Uniune

Pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare pentru ancheta sa cu privire la producătorii din Uniune, Comisia va

trimite chestionare producătorilor cunoscuți din Uniune sau producătorilor reprezentativi din Uniune și oricărei asociații de producători din Uniune cunoscute.

Producătorii din Uniune sus-menționați și asociațiile producătorilor din Uniune trebuie să transmită chestionarul completat în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel. Chestionarul completat va conține informații privind, printre altele, structura societății (societăților) lor, situația financiară a societății (societăților), activitățile societății (societăților) cu privire la produsul care face obiectul anchetei, costul de producție și vânzările produsului care face obiectul anchetei.

Producătorii din Uniune și asociațiile producătorilor din Uniune care nu sunt enumerați mai sus sunt invitați să contacteze Comisia imediat, de preferință prin e-mail, cel târziu la 15 zile după publicarea prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, pentru a se face cunoscuți și a solicita un chestionar.

5.3. Procedura de evaluare a interesului Uniunii

În cazul în care se stabilește existența dumpingului și a prejudiciului aferent, se va decide, în temeiul articolului 21 din regulamentul de bază, dacă adoptarea unor măsuri antidumping ar fi contrară interesului Uniunii. În lipsa unor dispoziții contrare, producătorii, importatorii și asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile lor reprezentative, precum și organizațiile de consumatori reprezentative din Uniune sunt invitați să se facă cunoscuți în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Pentru a participa la anchetă, organizațiile reprezentative ale consumatorilor trebuie să demonstreze, în același termen, că există o legătură obiectivă între activitățile pe care le desfășoară și produsul care face obiectul anchetei.

Părțile care se fac cunoscute în termenul specificat mai sus pot furniza Comisiei informații din care să rezulte dacă instituirea de măsuri este în interesul Uniunii în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel. Aceste informații pot fi furnizate fie într-un format la alegere, fie prin completarea unui chestionar pregătit de Comisie. În orice caz, orice informație transmisă în temeiul articolului 21 va fi luată în considerare numai dacă este susținută de dovezi concrete în momentul transmiterii informațiilor.

5.4. Alte informații prezentate în scris

În conformitate cu dispozițiile din prezentul aviz, toate părțile interesate sunt invitate să își facă cunoscute punctele de vedere, să transmită informații și să furnizeze elemente de probă în sprijinul acestora. Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, aceste informații și probe ar trebui să parvină Comisiei în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

5.5. *Possibilitatea de a fi audiat de serviciile Comisiei responsabile cu ancheta*

Toate părțile interesate pot solicita să fie audiate de serviciile Comisiei responsabile cu ancheta. Orice solicitare de audiere ar trebui formulată în scris și motivată. Pentru audierile privind aspectele referitoare la etapa inițială a anchetei, solicitarea trebuie transmisă în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Ulterior, o solicitare de audiere ar trebui să fie transmisă în termenele specifice stabilite de Comisie în comunicarea sa cu părțile.

5.6. *Instrucțiuni de transmitere a solicitărilor scrise și de trimitere a chestionarelor completate și a corespondenței*

Toate documentele transmise în scris, inclusiv informațiile solicitate în prezentul aviz, chestionarele completate și corespondența scrisă, transmise de părțile interesate și pentru care se solicită un tratament confidențial, vor purta mențiunea „Limited⁽¹⁰⁾” („Cu acces limitat”).

Părților interesate care transmit informații „Limited” (Acces limitat) li se solicită să furnizeze rezumate ale acestora cu caracter neconfidențial, în temeiul articolului 19 alineatul (2) din regulamentul de bază, care vor purta mențiunea „For inspection by interested parties” (versiune destinată consultării de către părțile interesate). Aceste rezumate ar trebui să fie suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a substanței informațiilor transmise cu titlu confidențial. Dacă o parte interesată care transmite informații confidențiale nu furnizează un rezumat neconfidențial în formatul și de calitatea solicitate, informațiile confidențiale respective pot să nu fie luate în considerare.

Se solicită părților interesate să transmită toate documentele și cererile în format electronic (informațiile neconfidențiale prin e-mail, cele confidențiale pe CD-R/DVD) și să indice numele, adresa, adresa de e-mail, numerele de telefon și de fax ale părții interesate. Cu toate acestea, toate împuternicirile, certificările semnate și orice actualizare a acestora care însoțesc formularele de solicitare a TEP și TI sau răspunsurile la chestionar, se transmit pe hârtie, respectiv prin poștă sau prin înmănare directă la adresa de mai jos. În temeiul articolului 18 alineatul (2) din regulamentul de bază, în cazul în care o parte interesată nu poate să transmită observațiile și cererile sale în format electronic, aceasta trebuie să informeze imediat Comisia în acest sens. Pentru informații suplimentare privind corespondența cu Comisia, părțile interesate pot consulta pagina de internet corespunzătoare de pe site-ul internet al Direcției Generale Comerț: <http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/trade-defence>

⁽¹⁰⁾ Un document „Limited” este un document considerat confidențial, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO L 343, 22.12.2009, p. 51) și cu articolul 6 din Acordul OMC privind punerea în aplicare a articolului VI din GATT 1994 (Acordul antidumping). Acesta este, de asemenea, un document protejat în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

Adresa Comisiei pentru corespondență este următoarea:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22985353
E-mail dumping: trade-yp4-dumping@ec.europa.eu
E-mail prejudiciu: trade-yp4-injury@ec.europa.eu

6. Lipsa de cooperare

În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenul prevăzut sau în cazul în care aceasta obstrucționează în mod semnificativ ancheta, se pot stabili constatări provizorii sau definitive, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.

Dacă se constată că o parte interesată a furnizat informații false sau înșelătoare, aceste informații pot să nu fie luate în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și, în consecință, constatările sunt stabilite pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază, rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil acelei părți decât dacă aceasta ar fi cooperat.

7. Consilierul-auditor

Părțile interesate pot solicita intervenția consilierului-auditor al Direcției Generale Comerț. Consilierul-auditor acționează drept intermediar între părțile interesate și serviciile Comisiei responsabile cu ancheta. Consilierul-auditor analizează cererile de consultare a dosarului, controversile cu privire la caracterul confidențial al documentelor, solicitările de prelungire a termenelor și cererile de audiere transmise de părțile terțe. Consilierul-auditor poate organiza o audiere a unei anumite părți interesate și poate acționa drept mediator pentru a asigura respectarea deplină a dreptului la apărare al părților interesate.

Orice solicitare de audiere de către consilierul-auditor trebuie efectuată în scris și motivată. Pentru audierile privind aspectele referitoare la etapa inițială a anchetei, solicitarea trebuie transmisă în termen de 15 zile de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Ulterior, o solicitare de audiere trebuie să fie transmisă în termenele specifice stabilite de Comisie în comunicarea sa cu părțile.

Consilierul-auditor va oferi, de asemenea, oportunități de audiere a părților implicate pentru confruntarea punctelor de vedere divergente și pentru a se prezenta contraargumente privind aspecte referitoare, printre altele, la dumping, la prejudiciu, la legătura de cauzalitate și la interesul Uniunii. O astfel de audiere ar putea avea loc, de regulă, cel târziu la finalul celei de a patra săptămâni după comunicarea constatărilor provizorii.

Pentru informații suplimentare și date de contact, părțile interesate pot consulta paginile de internet dedicate consilierului-auditor de pe site-ul internet al Direcției Generale Comerț: http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/hearing-officer/index_en.htm

8. Calendarul anchetei

În conformitate cu articolul 6 alineatul (9) din regulamentul de bază, ancheta trebuie încheiată în termen de 15 luni de la data

publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din regulamentul de bază, pot fi instituite măsuri provizorii, nu mai târziu de 9 luni de la data publicării prezentului aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

9. Prelucrarea datelor cu caracter personal

Toate datele cu caracter personal colectate pe parcursul prezentei anchete vor fi utilizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Comunicarea Comisiei în cadrul implementării Directivei 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE*(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 338 din 18 noiembrie 2011)**(2011/C 369/08)*

La pagina 22:

în loc de:

„CEN	EN ISO 10218-1:2011 Roboți și dispozitive robot. Cerințe de securitate. Partea 1: Roboți industriali (ISO 10218-1:2011)	Aceasta este prima publicare	EN ISO 10218-1:2008 Nota 2.1	31.1.2012”
------	---	---------------------------------	---------------------------------	------------

se va citi:

„CEN	EN ISO 10218-1:2011 Roboți și dispozitive robot. Cerințe de securitate. Partea 1: Roboți industriali (ISO 10218-1:2011)	Aceasta este prima publicare	EN ISO 10218-1:2008 Nota 2.1	1.1.2013”
------	---	---------------------------------	---------------------------------	-----------

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

